

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

2026. május 3.

Kálmánháza, Mandabokor

Cím: Ataljá, egy gonosz édesanya

(1. dia) „¹Utána Jeruzsálem lakói a legkisebb fiát, Ahazját tették királlyá, mert az idősebbeket mind legyilkolta az a rablócsapat, amely az arabokkal a táborra tört. Így lett királlyá Ahazjá, Jórámnak, Júda királyának a fia. ²Negyvenkét éves volt Ahazjá, amikor király lett, és egy évig uralkodott Jeruzsálemben. Anyja neve Ataljá volt, Omrí unokája. ³Ő is Aháb házában az útjain járt, mert anyja volt a tanácsadója, aki bűnbe vitte. **(2. dia)** ⁴Azt tette, amit rossznak lát az Úr, éppúgy, mint Aháb háza, mert vesztére apja halála után ugyanazok maradtak az ő tanácsadói is. [...] ¹⁰Amikor Ataljá, Ahazjá anyja látta, hogy meghalt a fia, fogta magát, és elpusztított Júdában minden gyermeket, aki a királyi családból származott. ¹¹De Jósabat, a király leánya fogta Jóást, Ahazjá fiát, és kilopta őt a király fiai közül, **(3. dia)** akiket halálra szántak, és őt meg a dajkáját a hálószobába vitte. Így rejtette el őt Ataljá elől Jósabat, Jórám király leánya, Jójadá főpap felesége, aki Ahazjá húga volt; így Jóást nem tudta Ataljá megöletni. ¹²Hat évig rejtegették maguknál, az Isten házában. Az országban pedig Ataljá uralkodott.” II Krón 22,1-4.10-12

Drága Gyülekezet!
Drága Édesanyák!

(4. dia) Az imént felolvasott igeszakasz egy végtelenül szomorú, fájdalmas történet egy édesanyáról. Sokat gondolkodtam, hogy mit hozzak nektek Igét. Végig gondoltam azt, hogy az elmúlt években milyen személyekről, milyen édesanyákról prédikáltam?!

(4/a dia) 2025-ben egy bátor édesanyáról, Jókebedről hallhattunk, aki Mózes édesanyja volt.

(4/b dia) 2024-ben egy drága nagymamáról, Loisról és a lányáról, Eunikeről hallhattunk, aki Timótheus édesanyja volt.

(4/c dia) 2023-ban egy állhatatos édesanyáról, Annáról hallhattunk, akinek nem születhetett gyermeke, de később Sámuel édesanyja lehetett.

(4/d dia) 2022-ben pedig Jézus édesanyját, Máriát ismerhettük meg az Igéből.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

Természetesen ne ijedjete meg, nem sorolom fel az elmúlt közel 2 évtized anyáknapi igehirdetésem témáit, de annyit vettem észre, hogy mindig egy nagyon pozitív, követendő példa került elénk az édesanya személyét illetően. Ezért is gondoltam arra, hogy formabontó leszek, és egy olyan édesanyát hozok nektek, aki egy tragikus háttérből érkezett és akinek egy tragikus élete lehetett. Egy fájdalmas és egyáltalán nem követendő édesanyai életútról hallhatunk ma. Ez a negatív történet erősítsen meg benneteket abban a hivatásban, amit kaphattatok az Úrtól, az édesanyai hivatásban, de mindannyian lássuk meg annak a felelősségét, hogy emberi életek vannak ránk bízva. Ezért nem mindegy, hogy milyen körülményeket teremtünk meg számukra!

Mai igehirdetésemben **(5. dia)** Ataljá édesanyáról hallhatunk, aki egy nagyon energikus, gátlástalan asszony volt, kíméletlenül megvalósította terveit. Mindenre képes volt ez az asszony és nem az édesanyai ösztön feszítette belülről, hanem

a hataloméhség és az istentelenség. De mit lehet tudni erről az édesanyáról? Azt gondolom, a családja is mindent elmond róla. A nagypapája **(5/a dia)** Omrí volt (Kr.e. 885 - 874), akiről részletesen olvashatunk a Királyok könyvében. Talán nekünk elegendő annyit tudnunk összefoglalásként, amit a 16. fejezetben olvashatunk róla **(5/b dia)**: **²⁵De Omrí azt tette, amit rossznak lát az Úr, rosszabb volt minden elődjénél. ²⁶Mindenben Jeroboámnak, Nebát fiának az útján járt, és abban a vétekben, amellyel vétekbe vitte Izráelt, tehetetlen bálványokkal bosszantva az Urat, Izráel Istenét.**” I Kir 16,16.

Omrínak volt a **(6. dia)** fia Aháb, aki szintén király volt és 22 évig uralkodott Izraelben. Róla azt olvashatjuk, hogy **(6/a dia)** „**²⁹Aháb, Omrí fia Ászának, Júda királyának a harmincnyolcadik évében lett Izráel királya. Huszonkét évig volt Aháb, Omrí fia Izráel királya Samáriában. ³⁰Aháb, Omrí fia azt tette, amit rossznak lát**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

az Úr, még inkább, mint valamennyi elődje.” I Kir 16,29. Aháb királynak volt a felesége **(7. dia)** Jezábel, aki egy szörnyű, istentelen, gonosz asszony volt és így vonult be a történelembe is. Róla azt olvashatjuk az Igében **(7/a dia)** „³¹**Nemcsak folytatta Jeroboámnak, Nebát fiának a vétkeit, hanem feleségül vette Jezábelt, a szidóniak királyának, Etbaalnak a leányát, és Baalt kezdte tisztelni és imádni.**” I Kir 16,31. Ennek az Ahábnak és Jezábelnek volt **(8. dia)** a leánya Ataljá. Ez az asszony egy minden hájjal megkent, hataloméhes, még a családját is a hatalommal szemben hátulra soroló nő volt. Azt olvassuk róla az Igében **(9. dia)**: „³**Ő is Aháb házának az útjain járt, mert anyja volt a tanácsadója, aki bűnbe vitte.**” II Krón 22,3. Nem törte meg a családi átkot, hanem erősítette, és rossz, istentelen tanácsaival másokat is bűnbe vitt és tönkre tett. Ez a családi átok ment nemzedékről-nemzedékre és az Aháb-ház, a dinasztia ugyan abban a mélységben volt, és ment apáról fiúra, anyáról lányára. Ezért olvassuk az Igében ezt követően **(9/a dia)** „⁴**Azt tette, amit**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

rossznak lát az Úr, éppúgy, mint Aháb háza, mert vesztére **apja halála után ugyanazok maradtak az ő tanácsadói is.**” II Krón 22,4. Rossz tanácsokat követve és rossz tanácsokat adva bűnbe vitte a környezetében lévőket is és a saját férjét, saját fiát is. Ennek a dinasztiának a szellemisége kitörölhetetlen volt ebből a vérvonalból. Ataljának volt kitől tanulnia, hiszen anyja, Jezábel is különösen kegyetlen volt. Ő volt az, aki Izrael szívét elhajlította Istentől, kiirtotta férjével az Úr szolgáit, papjait, lerombolták az Úr oltárát, Aserának és Baálnak emeltek szobrot mindenhol és bálványimádásba, bálványkultuszba taszították az Úr népét. Egy istentelen királynak, családnak volt a sarja. Ezt a szellemiséget szívta magába, ezt látta, majd ezt a példát követte ő is. Magába szívta otthon ezt a szellemiséget és egy az egyben magával hozta anyjának a hihetetlen erőszakosságát is, amit ő is gyakorolt és ezt adta át ő is. Apáról fiúra, anyáról lányára, dinasztiáról dinasztiára. Erről az erőszakosságról olvashatunk ebben a történetben **(10. dia)**: „¹⁰**Amikor Ataljá, Ahazja anyja látta,**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

hogy meghalt a fia, fogta magát, és elpusztított Júdában minden gyermeket, aki a királyi családból származott.” II Krón 22,10. Látva Ataljának az egész lelkületét, felvetődik az emberben az a kérdés, vajon milyen édesanya volt ez az asszony? A történet leírása, minden egyes mondata sokat elmond, de talán most egyetlen egy momentumot emelnék ki **(11. dia)**: „**Negyvenkét éves volt Ahazjá, amikor király lett [...] anyja volt a tanácsadója, aki bűnbe vitte.**” II Krón 22,2.3a. Az ember elgondolkodik azon, hogy ez az édesanya nem engedte felnőni a fiát, hanem 42 évesen még mindig a nyakán ült. A felnőtt, érett, királyi tisztségben lévő 42 éves fiának mondja meg, hogy mit, hogyan kell tennie, és rátelepedett a fiára ez az asszony. Még mindig az anyja irányítja, osztogatja a jobbnál jobb tanácsait, viszi bűnbe a fiát az „okos”, megfontolatlan tanácsaival és a fia kritika nélkül beveszi mindazt, amit az anyja mond. Egyik oldalon van egy **(12. dia)** anyuka, aki rátelepedett a fiára ésrossza tanácsaival tönkreteszi az életét, és egy egész országot a fián keresztül

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

kormányoz abban a szellemiségben, amit ő is kapott otthonról. A másik oldalon van egy még fel nem nőtt 42 éves fiatal ember, aki királyi tisztségben van, de nem királyi tisztséghez méltón viselkedik, és még nem tudott leválni az anyjáról.

Ez a történet **(13. dia)** 3 fontos dologra hívja fel a figyelmünket szülőként és gyermekként.

1. **(13/a dia)** Nem kell mindent átvennünk a szüleinktől
2. **(13/b dia)** Hatalmas a felelősség a szülőkön
3. **(13/c dia)** Ki(k) a mi tanácsadó(i)nk?

Nagyon röviden erről a három dologról engedjetelem néhány szót:

1. **(14. dia)** Nem kell mindent átvennünk a szüleinktől

Talán első hallásra tiszteletlenségnek tűnik ez a mondat, de mégis ez a történet és nagyon sok családi példa engedi ezt mondatni velem, hogy nem kell mindent átvennünk a szüleinktől, amit hallunk vagy látunk. Az első és nagyon

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

fontos alaptézis, amit az Ige mond, hogy tiszteljük a szüleinket, de ez nem azt jelenti, hogy mindent kritika és fenntartások nélkül fogadjunk el tőlük. Azért ez a mondat ne legyen a gyermekeknek hivatkozási alap, hogy még a lelkész is azt mondta, hogy kritizálhatom édesanyámat, édesapámat. Ez a mondat nem ezt jelenti, de látnunk kell, hogy a szüleink nem tökéletesek és akár a jószándéknak tűnő mondataik vagy tetteik is rossz irányba vihetik a gyermek életét. A tisztelet nem azt jelenti, hogy kritika nélkül átveszem és átadom mindazt, amit tőlük láttam vagy hallottam. A gyermeknek a feladata nem a szüleit kritizálni, hanem szeretni és tisztelni, mert ezt mondja az Ige, de tudni kell az Ige alapján, hogy ami rosszat hallott, látott, tanult tőlük, azt rossznak ítéli, azaz nem követendő példának. A szeretet és a tisztelet nem azt jelenti, hogy feltétel nélkül mindent elfogadunk. A 42 éves érett fiatalember hallgatott anyjarossza tanácsira, feltétel nélkül mindent elfogadott és ez lett a vesztesége, mert megmérgezte tanácsaival mind az őt, mind a társadalom lelkét. Tudnunk kell

különbséget tenni a bűn és a bűnös között. Jézus nagyon szerette a bűnöst, de gyűlölte a bűnt. Nekünk is különbséget kell tennünk a között, ahogy a szeretetünkkel, tiszteletünkkel a szüleink felé kifejezünk, a között, amit rossznak, akár bűnnek látunk a szülők életében. Nem tökéletesek a szüleink, de mi sem leszünk tökéletes szülők. Nekünk is meg kell látnunk a hibáinkat, bűneinket és tudnunk kell bocsánatot kérni akár még a gyermekeinktől is, mert ez is egy példa, hogy tudunk bocsánatot kérni tőlük, s akkor fognak tudni ők is bocsánatot kérni tőlünk vagy a gyermekeiktől. Ha valami nem igei, akkor mondhatunk arra nemet, még akár a szüleinknek is, akár a gyermekeinknek is.

2. **(15. dia)** Hatalmas a felelősség a szülőkön

Hatalmas felelősséggel lettek felruházva a szülők, mert egy egész emberi élet, egy sors dőlhet el a szülői nevelésen, példán. Szüntelen sugárzunk valamit a gyermekeink, a környezetünk felé és akarva akaratlanul formáljuk őket azzal, ami bennünk

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

van. Akiben istentelenség, tisztátalan beszéd, rendezetlenség, akkor azt. Akiben Isten rendje, Szentlelke, Igéje, szeretete, akkor azt. Mi akkor is neveljük a gyermekeinket, ha nem szólunk egy árva szót sem, mert látják az életünket, látják az indulatainkat, hallják a beszédünket másokkal és másokról. A neveléshez még beszéd sem kell, elég, ha látják, kik vagyunk és milyenek vagyunk. Ezért óriási a felelősség, mert mindent látnak rajtunk anélkül, hogy szólnánk hozzájuk egy szót is. Amit látnak és hallanak, az lesz számukra a követendő példa, mert bele vésődik az emlékezetükbe, a szívükbe, a jellemükbe. Ezért nem mindegy, hogy hogyan élünk otthon, mit látnak a gyermekeink, hogyan élünk előttük?! Ha én Krisztust hordozom magamban, ezzel nevelem igazán a gyermekeimet! És nagyban függ attól, hogy milyenek lesznek a gyermekeim, hogy én az élettemmel milyen példát mutatok?! **(16. dia)** Aháb rossz példát látott apjától, Omrítól. Ataljá rossz példát látott apjától Ahábtól és anyjától, Jezábeltől, és ez így ment nemzedékről nemzedékre. Hajlamosak vagyunk szidni az

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

utánunk jövő generációt, de nem mi neveltük olyanokká?! Nem ezt a példát látták tőlünk?! Nagy a felelősségünk! Isten olyan felelősséggel és feladattal ruházott fel bennünket, szülőket, amely meghatározza gyermekeink életét, sorsát. Ezért fontos, hogy minél krisztusibb legyen az életünk!

3. **(17. dia)** Ki(k) a mi tanácsadó(i)nk?

Ebben a történetben kétszer is szerepel ez a szó. **(18. dia)** „³Ő is Aháb házának az útjain járt, mert anyja volt a *tanácsadója*, aki bűnbe vitte. ⁴Azt tette, amit rossznak lát az Úr, éppúgy, mint Aháb háza, mert vesztére apja halála után ugyanazok maradtak az ő *tanácsadói* is.” II Krón 22,3-4. Kikre hallgatunk mi? Kik a mi tanácsadóink? Kinek a véleménye számít és kinek a véleményére építünk? A gyermekeink követendő példaként tekintenek ránk, mi lehetünk az ő tanácsadói, de a kérdés, hogy nekünk ki? Isten tanácsát követem? Isten a tanácsadóm a munkámban, a

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

szolgálatomban, az emberekkel való kapcsolataimban? Isten a tanácsadóm a bocsánatkérésben és a megbocsátásban? A szeretet megélésében és a békesség megteremtésében? **(19. dia)** Kijé vagyok én a gyermekeimnek és ki az én tanácsadóm?

A Szentírásban olvashatunk egy ilyen mondatot, ami a nemzedékekről szól és rámutat arra, milyen súlyos van szülőnek lenni **(20. dia)**: „**Megbüntetem az atyák bűnéért a fiaikat is három, sőt négy nemzedéken át, ha gyűlölnék engem. De irgalmasan bánok ezer nemzedéken át azokkal, akik szeretnek engem és megtartják parancsolataimat.**” II Móz 20,5b-6.

Meg lehet törni az átokvonalat a nemzedékekben Jézus Krisztussal. A szülők bűnei megmutatkoznak a gyermekeiken, de a szülők krisztusi lelkülete is hat a gyermekeinkre.

Anyák napján legyen az a kérdés, amit magunkkal viszünk, hogyan hatok a gyermekeimre, milyen példát mutatok neki? Minél több krisztusi lesz bennem, annál több krisztusit

vélhetek felfedezni a nevelésemben és ez a példa hatni fog a gyermekeimre, az ő életére, szívére. **(21. dia)** Anyák napján hálát adhatunk szüleinkért, szeretetünket, tiszteletünket fejezhetjük ki irántuk, de szülőként mi is álljunk meg egy pillanatra, s gondolkodjunk el, vajon mi milyen példái voltunk, lehettünk a gyermekeinknek? Elmondhatjuk-e majd azt, hogy ami tőlem telt, megtettem, hogy gyermekem megismerhesse Jézus Krisztust, a bűnbocsánat örömét és az üdvösség ajándékát?! Mert ez az egyetlen, ami igazán maradandó lesz az ő életükben?!

Ámen!